

Hölgyeim és Uraim!

Jómagam és Jan fiam megtiszteltetésnek érezzük, hogy meghívást kaptunk az Anker Alfonz emléknapra. Annál is inkább, mert Anker Alfonz úr, Steven van Breemen fordításában megjelent könyvében cikk olvasható a van Limpt de Prut-féle galambdúcról.

Legelőször is szeretnék bemutatkozni.

Közel járok a hatvanhoz és galambok közt nőttem fel. Apám, Jan van Limpt de Prut világszerte ismert galambtenyésztő volt. Fivérem, Wim, Mart illetve Carin nővérem és én együtt élveztük a galambsportot. Apám 1976-ban meghalt, és azóta egy csapatban versenyzünk otthonomban, a hollandiai Reusel községben, a Kruisstraat 94 szám alatt. Jelenleg Jan fiam is a mi csapatunkat erősíti.

1971 óta 37 éven át nyertük el az Első Általános Bajnoki címet Reuselban. Sok helyi verseny mellett Kelet-Brabant tartomány és a Nemzeti NPO 3. szekció (körzet) versenyein is képesek vagyunk nyerni. Reusel több híres galambász csapatnak ad otthont: Peter Gijbels, a Gijbels Trió, a Heesters fivérek, a Borgmans fivérek, A. de Bruyn, Peer van Gompel, Jos van Limpt de Klak és a saját dúcunk, a van Limpt- de Prut. Jelenleg az említett csapatok közül csak a Borgmans fivéreké és a mienk versenyez aktívan. Ezen dúcok mindegyike közvetlenül vagy közvetetten a jól ismert belgiumi, arendonki Janssen fivérek állományából származó galambokkal alapozta meg a sajátját.

Éveken át vezettem saját rovatomat az NPO folyóiratában és írtam cikkeket a világ más folyóirataiba is. Tulajdonosa és igazgatója vagyok a Giantel B.V. Vállalatnak, amely állategészségügyi gyógyszertermékeket és ezen belül specializáltan galambok számára állít elő gyógyszereket és kondicionáló szereket. Termékeinket világszerte forgalmazzuk, amelyek számos galambtenyésztőt segítettek már komoly sikerekhez. Magyarországon Vének János és Vének Judit a Giantel termékforgalmazója. Egyes országokban nagytestű állatok és baromfik számára is forgalmazzunk termékeket. Minden termékünk a GMP (Helyes Gyógyszergyártási Gyakorlat) irányelvei szerint készül.

A galambsport és népszerűsítésének története:

A galambászat hosszú története hajnalán a galambokat üzenetek kézbesítésére használták. Már a görög és a római hadseregben is üzeneteket bíztak a galambokra. Csak később kezdték egyes országokban sportszerűen versenyeztetni őket.

A galambtenyésztők keresztezték egymással galambjaikat, hogy jobb sporteredményeket érjenek el.

Falumban az idén ünnepeltük a helyi galambász-szövetség, a “de Luchtbode Reusel” 100 éves évfordulóját.

Sok minden változott 100 év alatt!

A centenáriumi rendezvényeken bemutattuk a sport fejlődését a 100 év lefolyása alatt régi fotók, stopperórák, listák, kosarak, könyvek segítségével. Láthatók voltak mindenféle színű galambok, DVD bemutatók, stb. Az emberek tanulmányozhatták a régmúlt anyagait és összehasonlíthatták a ma tárgyaival, illetve személyes információt is kaphattak standjainknál.

Külön programokat szerveztünk a galambsport népszerűsítésére iskolásoknak, nyugdíjasoknak és más érdeklődőknek.

Klubházunk mellett felállítottunk egy galambdúcot fiatal madarakkal az iskolások kedvéért. Előadásokat adtunk az iskolákban és ismeretterjesztő előadásokat tartottunk a klubban. A gyerekek csoportosan örökbe fogadhattak egy-egy galambot és gondozhatták. Mindennap du. 4-től 5-ig foglalkozhattak velük, versenyeztethették őket egy tenyésztő irányításával. A dúcban belül és kívül webkamerákat szereltünk fel, hogy mindenki figyelemmel tudja követni galambját egész nap kívül-belül a számítógép képernyőjén is.

Annak idején a falunkban az emberek csak hobbiból tartottak galambokat otthonaik kertjeiben. Gyárban kellett dolgozniuk (főleg dohánygyárakban) silány bérért. Esténként a kertjeikben zöldséget, krumplit gondoztak, mellette malacot hizlaltak a háztartás kiegészítésére. Akkoriban a falvakban legfeljebb egy futballklub, meg talán egy galambászklub működött.

Kedvtelésből építettek kis galambdúcot, madaraikat kukoricával, babbal, magvakkal etették. Egymás között cserélgették galambjaikat, pár kilométeres edzésekre vitték őket biciklivel, majd vonatra pakolták őket, amely Belgiumba, a versenyre vitte a szállítmányt. Nem volt rádió, és azt sem tudták, mikor engedik el galambjaikat. Csak vártak és vártak. Versenyórából is csak kevés volt, és a versenyek többnyire nagyon sokáig tartottak. A versenyeredményeket az összes galamb időeredményének kiszámolása után ceruzával papíron összesítették. Rengeteg időbe került.

Más idők járnak

A galambász-társadalom kiöregszik. A tenyésztők azt mondogatják, az emberek már nem szeretik a galambsportot.

Megváltozott a világ: az emberek jobban élnek, sok sport jött divatba, az emberek nyaralni, víkendezni járnak, stb. A televízió, a számítógép, az utazgatások megváltoztatták a társadalmi életet.

Nincs idő más dolgokra. Manapság az emberek nem akarnak állatokat, madarakat tartani, hiszen azok mindennapos odafigyelést igényelnek.

Szerintem a galambsportnak meg kell változnia.

A sportunkban alkalmazott elektronikus időmérő rendszer komoly lépés előre.

Amint bevezetőmben elmondtam, a webkamerák nagyon hasznos eszközei a sport-promóciónak: az emberek a számítógépükön is követni tudják a galambsportot. Az iskolai ismeretterjesztés és a klubtevékenység is fontos részei sportéletünknek.

A legfontosabb maga a galambtenyésztő. Beszélnie kell a családnak, a barátoknak e hobbi szépségeiről. Az emberek építhetnek egy kis dúcot a kertben és ez mindennapos otthoni kikapcsolódást jelenthet.

Az utóbbi években egyre több “mega-dúcot” láthatunk egyes profi tenyésztők kezei közül kinőni. Ezek uralják az összes versenyt rengeteg galambjukkal, galambjaikat pedig súlyos összegekért kínálják az interneten. Kistenyésztők és hobbi-galambászok nem tudnak ilyen galambokat megfizetni, csalódottá válnak saját eredménytelenségük miatt, és évről évre fontolgatják, hogy abbahagyják a sportot. A profi “galambgyárosoknak” be kell látniuk, hogy a sportnak szüksége van a hobbitenyésztőkre, hiszen nélkülük a sport pár éven belül kihal.

Számos lehetőség kínálkozik, pl.: minden tenyésztőtől csak az első 20 benevezett galamb vehessen részt a bajnokságon. Alakítsunk külön divíziókat a nagyobb és a kisebb formátumú galambtenyésztők számára. Párbeszédet kell kezdenünk, hogy elfogadható megoldásra jussunk.

A galambsport titkai

Léteznek titkok?

Véleményem szerint aligha.

A legfontosabb tényezők:

- a szenvedély
- a galambok takarmányozása
- jó galambok
- ideális dúc
- a galambok egészsége
- megelőző gyógyszeres kezelés és kondicionáló készítmények

Szenvedély

Ez a legfontosabb a galambsportban. Elhivatottság nélkül nincsenek eredmények. Azok a tenyésztők viselik jól gondját a galamboknak, akik szeretik őket. Figyelnek rájuk, miközben takarítják a dúcot, etetik őket, edzik őket. Beszélnek hozzájuk és játszanak velük, tenyerükből etetik őket. A közvetlen kapcsolat a galambokkal nagyon fontos! A galamboknak szükségük van gazdájuk szeretetére.

Az ilyen tenyésztő azonnal észreveszi, ha valami baj van, például ha a madár felborzolt szárnyal kuporog, rendellenes az ürüléke, stb.

A galambász ne csak akkor legyen az, ha hét ágra süt a nap, hanem télvíz idején is. Amikor véget ér a versenyszezon, akkor kezdődik a következő évi díj megnyerése! A galambokat télen is fontos figyelni, gondozni.

Takarmányozás

Az eleség méreg!

A legtöbb galambász nem ért a takarmányozáshoz. Túletetik galambjaikat.

Ügyeljünk arra, hogy a galambok ne hízzanak el! A galambok atléták, és ha nem tartják versenysúlyukat, nem fognak tudni az élen maradni.

Szerintem szinte minden cég keverékei megfelelőek. Fontos a takarmány frissessége. Ezért legjobb, ha olyan üzlettől vásárolunk, amely nagy tételben forgalmaz galambtápot.

Nem hiszek azonban mindenfajta keverékben tenyészidő, versenyszezon és vedlési időszak alatt. A takarmány mennyisége a legfontosabb. A galambot hagyni kell megéhezni. Mielőtt bemegyünk a dúcba és mielőtt elhagyjuk azt, a madarak jöjjenek az ajtóhoz eleséget kérni. Mi otthon mindig versenykeveréket adunk diétás takarmánnyal keverve, s egy marék kedvenc magot édességnek. Takarmányozásunk mindig fészekfülkében történik..

A galambok tenyészidejétől kezdve, amíg a fiókák 7 naposak lesznek, kevesebb eleséget kapnak. A fiókák 7-17 napos kora között több takarmány jár, mert ez a fiatal madarak növekedési időszaka. Figyeljük meg, hogy mindkét szülő eteti-e a fiát! Előfordul, hogy a tojó kevesebbet táplálja, és ez fontos a természetes szisztéma szempontjából.

Jó galambok

A siker titka a szenvedély és a takarmányozás mellett a galambok minőségében rejlik. Igen ritkán fordul elő, hogy egy dúcból akár egy-két kimagasló versenyző kinő. Ha elég

szerencsések vagyunk, és megvan ez az egy-két kimagasló versenyző, már kezünkben van a fődíj. Ha emellett még találunk pár jó madarat, ide a világbajnoki serleget!

A legtöbb versenygalamb "falkaversenyző", mert a többiekkel együtt repül a dúc felé. A legjobbak otthagyják a falkát és egyenesen a dúc felé veszik az irányt. Az ilyen galambot kell megtalálni. A galambok pároztatása és szelekciója nagyon fontos. Mindig jobb galambot kell keresni. A galamb fontosabb, mint a pedigréje. A verseny előtti kosarazás sokat elárul. A minőség előbbre való a mennyiségnél.

Ha azonban megkedvelünk egy galambot, amely egyelőre adós marad a jó eredménnyel, adjunk neki lehetőséget a következő évre. A tenyésztő hallgasson a megérzésére.

A galambok egészsége

A kérdés: Van-e szükség a gyógyszerekre és a kondicionáló készítményekre?

Mínt hogy galambász vagyok (és persze a Giantel vállalat igazgatója), nyilván úgy tippelnek, persze, hogy igent mondom.

Őszinte meggyőződésemmel, hogy valóban szükség van rájuk.

Mint már elmondtam, az igazán odaadó jó tenyésztő figyelemmel követi galambjait és azonnal észreveszi, ha valami baj van. Mégis sok tenyésztő csak késve látja meg a problémát, vagy csak akkor, amikor a tünetek már annyira nyilvánvalóak, hogy a vak is látja.

Ha túl későn vesszük észre a tüneteket, akkor is kezelni kell a galambokat, és mire újból jó állapotba kerülnek, a versenyszezonnak vége.

Amikor csak úgy hisszük, vagy arra következtetünk, hogy a madarak állapota kissé romlott, a dolgokat kézbe kell venni.

Azonnal gyógyszeres kezelést kell kezdeni, hozzá pedig kondicionáló készítményeket kell adagolni.

Ám a mennyiséget ne vigyük túlzásba! Ha a galambok már azon lepődnek meg, hogy tiszta ivóvizet kapnak a gyógyszertől és kondicionálótól színes folyadék helyett, a galambász rossz úton jár!

A galambok szelekciója rendkívül fontos.

Ha olyan galambokra leszünk figyelmesek a fészektálban, amelyek nem növekszenek, csak egész nap sírnak, eltávolítani. Ha olyan fiókát látunk, amely nem találja az itatóedényt napok után sem, eltávolítani. Ha a dúcban futkároznak szárnylengetve élelmet keresve, eltávolítani. Ha vizenyős szemű madarat találunk, jegyezzük meg, és ha egy idő után még mindig könnyezik, eltávolítani.

Ha akár csak felmerül a gyanú, hogy egy galamb nincs jól, várjunk két napot, és ha azután is bajt sejtünk, eltávolítani. Ne azt tartsuk szem előtt, hogy kiváló tenyészállományból való, pedigrés, különleges galamb!

Egy szó, mint száz: több versenyre alkalmatlan galamb születik, mint alkalmas. Beteges galambból sohasem lesz jó versenyző. Segítsünk a természetnek és selejtezzük ki őket, mert ezek a galambok többnyire gyengék, és vadon, a természetben is valószínűleg elpusztulnának. Legtöbbször a tenyésztő követi el a hibát, mert a gyenge galamb sem betegszik meg, hiszen egész évben rengeteg gyógyszert kap! Egészséges galambokra van szükség. Ne tegyük tönkre az egész állományunkat egy-két gyenge példánnyal!

A galamboknak rendelkezniük kell elegendő természetes ellenálló-képességgel. Néha az év során megelőző kezelést kell kapniuk egy-egy betegség ellen.

Az ideális dúc

Volt alkalmam megnézni sok galambdúcot világszerte. Kicsit, nagyot, házilag barkácsoltat, profi cég által gyártottat, fából valót, kőből valót, légkondicionáltat, fűtöttet, ventilátorosat időkapcsolóval és a nélkül, röptetőset, stb.

Persze láttam nagyon régi és vadonatúj dúcokat is lapos tetővel, speciális tetővel, többfajta anyagból építve.

Az ezekhez a dúcokhoz tartozó tenyésztők egy része kimagasló eredményeket ért el, mások gyengébbeket, sőt voltak, akik rosszakat.

Ne kerülje el figyelmünket, ha a dúc belül hűvös, nedves, hideg, nyirkos, sötét, huzatos és dohos szagot áraszt.

A dúc klímája legyen kellemes: normál hőmérsékletű, száraz, eléggé világos, huzat nélküli és jó szagú. Más szavakkal: legyen olyan, hogy ha a tenyésztő maga bemegy, ő is jól érezze magát.

A dúc elhelyezkedése is fontos ahhoz, hogy jó állapotokat teremtsünk.

A fent leírt problémáknak a megléte vagy nem léte attól is függ, hogy dúcunk olyan helyen van-e felállítva, ahol házak, falak, fák stb. védik-e, vagy nem.

Különös figyelmet érdemel a dúcon belüli levegőáramlás. Ha esik, és a szél egyenesen végighúz a dúcon, majd körbehajt, a galamboknál légzőszervi betegséget, *ornithosist* okozhat. Ugyanez a probléma tapasztalható gyakran, amikor a tenyésztők a szezon végén, ősszel kicserélik dúcukat.

Ha régi dúcunk van és a versenyeredményeink mégis jók, gondoljuk meg háromszor is, mielőtt kicserélnénk a régit újra.

Mint említettem, láttam már sok dúcot teljesen nyitott tetővel, amely igen szellős volt, olyat is, amely teljesen zártan alig hagyott helyet a levegőnek, mégis mindkettő jó eredményeket mutatott fel.

Így hát a dúc minősége kellemes klímával igen fontos tényező, no és persze egypár minőségi galamb egy elhivatott tenyésztő kezeiben!

Gyógyszerek

Mint mondtam, a tenyésztő figyelmessége a legfontosabb a galambok jó egészsége szempontjából.

Ám a versenyszezonban elért jó eredmények szempontjából az egész éves klíma, az időjárási körülmények, mint a szélirány, hőmérséklet, a versenytávok és a galambok általános kondíciója együtt adják ki a legfontosabb tényezőket.

Mely betegségekre kell legjobban ügyelnünk?

Minden betegség veszélyes lehet az egyes példányokra, később pedig az egész állományra a dúcokban.

Ezért szükséges, hogy a tenyésztő kész ütemtervvel álljon elő az egész éves megelőző kezelés céljából, hogy minimálisra csökkenjen a megbetegedések kockázata.

Mindenki a maga módján gondolja a galambjait, tehát íme, a mi saját szisztémánk:

Versenyszezont követően, de még a nagyvedlést megelőzően, galambjainknak 12 egymást követő napon át Parathystop folyadékot adunk. Ezt követően 3 napig Multivitamin-t kapnak, majd utána 1-2 napig féreghajtót. A féreghajtós kezelés után 4 nappal kitakarítjuk a dúcot és kipörzsöljük, mert 4 nappal a féreghajtós kezelés után a galambok ürüléke még tartalmazhat petéket. Különösen versenyszezomban, amikor a galambok hazatérés után isznak, kosarazás közben, a mezőn való csipegetés közben, érkezés után pár nappal vagy héttel az otthoni kertben is megfertőződhetnek.

Miért kell a Parathystop a nagyvedlés időszakát megelőzően?

Mint bizonyára tudják, ezen időszakban a galambok fokozottan érzékenyek a betegségekre, mivel tollcseréjük zajlik. Ez az oka annak, hogy sok dúcban ilyenkor kitör a paratífusz járvány.

Több módja is van a paratífusz járvány megelőzésének, egyes állatorvosok akár injekciókúrát és gyógyszeres kezelést is javasolnak. Mint a legtöbb tenyésztő, mi is a saját szisztémánkban bízunk.

Tünetek: híg zöld ürülék, lógó szárnyak, gyulladás a szárnyakon, bedagadt bokák, a madár felborzolt tollakkal ül, alig eszik-iszik, sok súlyt veszít. Ezen tüneteknek kombinációja is megfigyelhető.

Mint említettem, a galamboknak jól kell kinézniük, és vedlés után tollruhájuk úgy kell fessen, mint egy csillogó-villogó kisestélyi. Ügyelnünk kell a hordozókra, amelyek fertőzöttek akkor is, ha nem produkálják a tüneteket. Legyünk résen, ha a galamb nem viseli az estélyi ruháját és a farkán rászáradt ürülékmaradványok díszlegnek napokig, ez bizonyára annak a jele, hogy az a galamb gyenge, sőt, ami fontosabb, hogy hordozó lehet, tehát ki kell selejtezni.

A Parathystop-os és féreghajtós kezelés után mindig a páros héten 3 egymást követő napig Multivitamin folyadékot, a páratlan héten pedig Vitaminomix-et (vitaminos és extra aminosavas por) a vedlés befejezéséig kapnak.

Karácsony táján (ha nincs nagy fagy) szoktuk a galambjainkat pároztatni. Mindig egyszerre pároztatjuk a versenyzőket és a tenyészmadarokat is, hogy az egész állománytól egyszerre legyen egy új „rundo” (kör) fióka. A tenyészidőszakban – a 2. tojás letojását követően - Ronidazol alapú Tricho 40-et kapnak 6 egymást követő napon.

Előfordul olyan dúc is, ahol a *trichomoniasis* okoz gondot, ugyanis túlkezelik a madarokat egész évben, ezért 20% Ronidazzal kell gyógyítani a galambokat a gondatlan eljárás következtében.

Tünetek: sárga, gombforma sajtszerű állagú kelés a torokban, köldökgyulladás, belső szervek betegsége.

Amikor a fiókák elérik a 10-12 napos kort, beoltjuk az összes öreg galambot *paramyxovirus* ellen minden évben.

Tünetek: vízszerű hasmenés, vizenyős cseppek közepén normál kis darabka ürülékkel. Ideggyógyászati probléma: reszkető, rángó fej, elforduló nyak. A madár elveszti a kontrollt idegrendszere fölött a vírustámadás miatt.

Amikor a fiatal madarak elérik a 20 napos kort, összeköltöztetjük őket a tojókkal az ifjaknak kialakított dúcban. A tojók etetik a fiókákat, és ha azok már megtanulnak egyedül is táplálkozni, az összes tojót röptető dúcban helyezük el. Egész napjukat a röptetőben töltik, és csak estére eresztjük be őket a dúcba, ahol napi egyszer kapnak takarmányt.

A hímek saját dúcukban maradnak, és a fészekládák 50%-át bezárjuk.

Két héttel a versenyszezon előtt (április 1-én) újraráoztatjuk a galambokat és az özvegynek szánt galambok 4-5 napig tenyésznak, majd ismét különválasztjuk a tojókat.

A természetes szisztémában tenyésztett galambokat újra összeengedjük, és fiókáik lesznek. Tenéyzidőszakban 3 egymást követő napig *coccidiosis* és *trichomoniasis* ellen Cocci-tricho-t kapnak, amely amprolium, ronidazol és vitaminadalékok együttese. Ezután 2 napig Multivitamin oldatot adagolunk.

A versenyidőszak alatt 3 hetes megelőző gyógyszerkúrában részesülnek *trichomoniasis* és *ornithosis* ellen. Az első héten 3 napig Tricho 40, a második héten Ornistop DS (doxycyclin és spiramycin hatóanyaggal), a harmadik héten semmi. Ez az ütemterv ismétlődik 3 hetente a versenyidőszakban.

Érkezéskor minden héten Electrolyte oldatot isznak, este pedig Vitaminomix-et keverünk az ivóvizükbe.

Az özvegynek szánt hímeknek az első héten 1 db Cocci-Tricho tablettát, a második héten 1 db Orni tablettát adunk megérkezésük estéjén. Az ütemterv többi része a fent leírtakhoz hasonló.

Az özvegy tojók egész nap a röptetőben tartózkodnak, majd estére a dúcba engedjük őket, mielőtt az özvegy hímek edzése elkezdődik. A tojókat napi egyszer, este etetjük.

Minden dúcban mindig lennie kell friss emésztőnek, zúzaléknak vörös kővel, apró kavicsokkal.

Galambjaink mindennap háromnegyed óra hosszat edzenek reggel-este. Három héttel a versenyszezon kezdete előtt minden öreg galambnak adunk 1 csepp Giamectin-t a nyakbőrre tetvek, élősködők és kisebb férgek fertőzése ellen. Ez alatt a három hét alatt elkezdjük az edzőröptetéseket is – jó idő esetén öt alkalommal, kb. 25 km távról.

A fiókák kezelése és edzés-szisztémája otthon ugyanaz azzal a különbséggel, hogy 15 alkalommal tartunk edzésröptetéseket a szezon kezdete előtt, és 5 km-es távról kezdve fokozatosan haladunk 2x10 km, 3x15 km-en át végül 25 km-es távokig. A teljes versenyszezon alatt hetente kétszer eddzük őket.

Fiataljainkkal a besötétítés taktikáját alkalmazzuk. Mihelyt körbe tudják repülni a dúcot, elkezdjük velük. Este hat órától másnap reggel 8-ig behúzott függönnyel vannak Július 15-ig.

Öt hetes korában minden fiatal madarat beoltunk *paramyxo* ellen, a himlő ellen pedig az ecsetelés eljárást alkalmazzuk.

A fiatalok maguk dönthetik el, hogy a dúcban, vagy a röptetőben tartózkodnak nappal. 5 verseny után elkülönítjük a hímeket és a tojókat és 30 perccel a kosarazás előtt összeengedjük őket. A megérkezés napján egy egész napra együtt lehetnek, majd újra elkülönítjük őket egy héttig.

Coccidiosis:

Ez a betegség a dúcban uralkodó kedvezőtlen klíma miatt alakulhat ki.

Tünetek: „lassú” széklet. Évekig vizsgáltuk a galambok ürülékét mikroszkóp alatt, és többnyire azt tapasztaltuk, hogy az érkezés utáni első-második napon jelen vannak a peték, harmad-negyednapra pedig már alig. Ha háromnál több petét fedezünk fel azután is, 3 napi Cocci-Tricho kezelést javasolunk (amprolium hatóanyaggal).

Kóli-baktériumos fertőzés

Az utóbbi években ez a betegség sok tenyésztőnek okozott gondot.

Tünetek: többnyire úgy kezdődik, hogy egyes galambok nem akarnak a dúcba térni etetéskor, helyette felborzolt tollakkal ülnek. Ürülékük kis sárgás pötty vagy híg zöld, esetleg teljesen híg, mert rengeteget isznak. Ha finoman megnyomjuk a begyüket, az is elég ahhoz, hogy vizet köpjenek. Néhány nap múlva alig esznek-isznak, nagyon lefognak.

A helyzet egyik napról a másikra változik. Tegnap még jól néztek ki, mára pedig több tünetet is produkálnak. Egy-két nap alatt el is pusztulhatnak akár.

Ha ezen tüneteket, vagy kombinációit észleljük, azonnal cselekedni kell.

Azt javasoljuk, hogy rögtön Colistop ivóvízbe keverésével kezdjük.

Ha nem áll be változás a helyzetben, készítsünk keveréket: 4 ml Parathystop folyadék, 1 tasak Colistop és 10 ml Electrolyte oldat (kiszáradás ellen) 2 liter ivóvízbe adagolva 5-6 egymást követő napon keresztül.

Ez alatt a kezelés alatt ne engedjük ki a galambokat, mert, mint említettem, többjük nem hajlandó visszamenni a dúcba, márpedig meg kell inniuk a gyógyszeres ivóvizet!

A coli-fertőzött galambokat mindig visszaengedjük az egészségesek közé, mert ha elkülönítjük őket, nem fognak enni-inni a szokatlan környezet miatt, tehát nem fognak meggyógyulni.

Ha a kezelés után még mindig van egy-két galamb, amely nem gyógyult meg, el kell távolítani, mert ezek a már említett gyenge galambok.

Ezek tehát a galambok legáltalánosabb betegségei.

Jobb módja a gyógyszeres kezelésnek (vagy a kondicionáló szer beadásának), ha naponta belekeverjük azt a takarmányba, mert ha gyógyszeres víz van az itatóedényben, a galambok nem isszák meg normál adagjukat.

Az általában két liter ivóvízhez adagolt dózist keverjük 40 galambnak elegendő takarmányba. Ha például 60 galambunk van, másfél dózist keverünk a 60 galamb számára kimért takarmányra és így tovább.

Vesszük a normál takarmánymennyiséget (amit este adunk), és egy etetőtálba tesszük, majd kissé megnedvesítjük pl. joghurttal, citrommal, narancssal, vagy fokhagyma-olajjal, és kanállal összekeverjük (csak keveset, mert ha a táp túl nedves, nem eszik meg a galambok). Ezután rákeverjük a gyógyszeradagot. Ha a takarmány még mindig túl nedves, keverhetünk még hozzá egy kis sörélesztőt.

Ezt követően megetetjük a galambokat a táppal. Csak naponta egyszer kell ezt végigcsinálni, mert így a galamb hozzájut napi teljes adagjához!

Végszóképpen:

Sok mindent lehetne még elmondani a galambásatról és a kezelésekről, mégis a legfontosabb tényező a galambsportban a SZENVEDÉLY, a tenyésztő személyes odaadása. E nélkül nincs eredmény.

A GIANTEL vállalat termékeiről szóló információért kérem, forduljanak Vének Judithoz és Jánoshoz!

Remélem, előadásom tetszett és köszönöm a figyelmet.

5541 RZ- Reusel, Holland

Henk van Limpt-Prut

Giantel B.V.

Kruisstraat 94

prut@giantel.nl

www.giantel.nl